

112

PHI 274

Р III 274
Р 19 Ср III 262.1

Литература 3257
Совмест.
4

СЛОМЕНЕ

ЈОВАНУ АНДРЕЈЕВИЋУ

од

ЛАЗЕ КОСТИЋА.

о парастосу 8 Августа 1864.

13.292

1881

JOB

1881

1881

Не суди мени, пресуђена сени,
 Не суди ми занешен покушај,
 Из они светова благословени
 У стари те домамит' завичај!

Ал' чим да те мамим? чим да те зовем?
 Чим да ти тепам? да ти говем?
 Кад сваки слатке милости глас
 У очајни се пресеца вршак,
 Од срдашца мека челичан стисак,
 Од љубави чини ужас
 Милог спомена овај жалосни час.

Покојниче драги! сенко ил' душе!
 Пријане! побро! Србине! друже!
 Ил': гробни низу! ил': рајски вису!
 Увели цвете! однет мирису! —
 Мирису? да; — та беше нам липа,
 Славујма српским у лишћу лег,
 А из цветова мурисе сипа,
 Патећем свету богодан лек.

Песмом се пита, свет да зарани,
 Свет да зарани: да се сарани.

Вини се доле, чуј нам уздасе,
Самрђу својом ти живи гласе
Судбине наше!
На гласу беше, ко гласна жица,
Којом се танко гудило наше
Што глади чело вилини гуслица;
Вилински беше са жице звук:
Мирином звука вила се бела
Силно занела,
Заману лук,
Луком је гусле страсно превукла,
Жица је пукла.

Кад таке жице пуцају роду,
Јел' чудо, што гласови странпутицом оду
Јел' чудо, што и нас, жичине друге
Нескладне туге
Обузме склад,
Зовемо сенку, гонимо над?

А кога зову, кога ли маме
Синове таме?
Зар оном, ком је, жив док је дисо,
Кроз оба света летила мисо,
Пасала смело невиђен свет,
Зар томе мора нас тек да слуша
Обезтељена, слободна душа,
Зар није њоме сваки обузет?

Кома је мисо у чистој души,
С отим се душа јовина дружи,
Весела шњиме, шњиме и тужи,
Крилица маше, сузе му суши.

Ал' склопи крила, сузе нам не носи!
Спомен је цветак, што га суза роси,
А мирис, што се по души проли,
То су боли.

Не гони боле, не гони, Јоле!
Бољу ти беше посвећен век —
Телу си знао видати боље
Ал ком се душа са болом коље,
Јадан је томе кољиво лек.

Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.
Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.
Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.

Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.
Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.
Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.

Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.
Видно, что это не просто
люди, а нечто большее.

У НОВОМ САДУ

У ВИСКОНСКОЇ ШТАМПАРНІ 1864.

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

РлгСр III 262.1